

عنوان مقاله:

بررسی میزان رضایت مندی ساکنان از بافتهای فرسوده مطالعه موردی بافت فرسوده محله اتابک

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

مهدی دباغی کوپائی - کارشناسی مدیریت بازرگانی

خلاصه مقاله:

بخش قابل توجهی از بافتهای قدیمی در عصر مدرن گرایي مورد بی توجهی قرار گرفته و به بافتهای فرسوده و ناکارآمد شهری تبدیل شده اند که در صورت عدم اتخاذ سیاستها و تدابیر جدی و سریع مدیریتی در بهسازی و نوسازی آنها توسعه پایدار شهری را غیر ممکن خواهد ساخت. هدف از انجام این تحقیق شناخت وضع موجود بافت فرسوده محله اتابک شهر تهران و بررسی میزان رضایت مندی ساکنان از این بافت ها میباشد. نگرش و روش حاکم بر این تحقیق توصیفی - تحلیلی بوده و از طریق مطالعات کتابخانه ای اقدام به جمع آوری مستندات شده و بخش قابل توجهی از اطلاعات از طریق پرسشنامه و بازدید از منطقه مطالعاتی بدست آمده است. نتایج تحقیق نشان میدهد که بین میزان رضایت ساکنین از زیر ساخت ها و تسهیلات ضریب همبستگی 0/454- میباشد که نشانگر ارتباط معکوس بین دو فاکتور مورد مطالعه است. از طرف دیگر بین میزان رضایت از زیرساختها و میزان درآمد رابطه معکوس وجود دارد و ضریب همبستگی 0/372- منفی بودن این رابطه را نشان می دهد. زیرا هر چه افراد دارای توانایی مالی بیشتر باشند خواهان رفاه بیشتر نیز خواهند بود. از طرف دیگر بین میزان رضایت از زیرساختها و نحوه عملکرد مدیران در ارائه خدمات شهری ارتباط مستقیم وجود دارد

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، بهسازی، نوسازی، محله اتابک، ضریب همبستگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520361>

